

کاری که راموس در این بازی انجام داد، شگفت‌انگیز بود. رونالدو اما حتی در روز نیمکت‌نشینی نیز بسیار مورد توجه قرار داشت. تقریبا هیچ نیمکت‌نشینی در جام نبوده که این چنین مورد توجه دوربین‌ها قرار بگیرد

نتیجه پر تغال در جام جهانی در این تصمیم، کلیدی باشد. اگر پر تغالی‌ها دست به یک کار بزرگ بزنند و یک شاهکار خلق کنند، کریس انگیزه‌اش برای وداع را پیدا کند. در غیر این صورت، شاید او در تیم باقی بماند و در یورو نیز به میدان برود اما نمی‌توان انتظار داشت که کاپیتان، همان ستاره بزرگ قبلی برای تیم ملی باشد.

به شدت مورد توجه همه قرار داشت و سکو‌ها نیز به محض حضور او در میدان به حالت انفجار درآمدند. شاید رونالدو دیگر به کار تیم ملی پر تغال نیاید اما هنوز هم سرمربی تیم و بازیکنان و هواداران، او را یکی از بهترین‌های دنیایم دانند.

به نظر می‌رسد که پذیرفتن این حقیقت تلخ دیگر عملا اجتناب‌ناپذیر شده است. کریس به پایان راه رسیده و دیگر نمی‌توان نیمکت‌نشینی او در یونایتد را به اختلاف شخصی باتن‌هاگ ربط داد. او دیگر به انتهای راه‌نزدیک شده و شاید خیلی زود حتی از فوتبال اروپا نیز جدا شود. این نیمکت‌نشینی یک نشانه است که نباید نادیده‌اش گرفت. کار کریس تقریبا تمام شده و شاید او در پایان این جام با تیم ملی وداع کند. خود این بازیکن البته بارها تاکید کرده که می‌خواهد با پر تغال به رقابت‌های دو سال آینده یورو نیز برود. شاید

موفق به انجام این کار شده بود. او یک استعداد تازه‌نشان داد و چهره‌اش را به دنیای فوتبال معرفی کرد. گونسالو همه عمرش را در باشگاه بنفیکا پشت سر گذاشته و قبل از این در همه رده‌های سنی نیز برای پر تغال به میدان رفته است. او از همین حالا یک مدعی جدی برای بردن کفش طلای جام خواهد بود. راموس شانس زیادی برای تبدیل شدن به پدیده جام نیز دارد و بعد نیست که خیلی زود، لباس یکی از باشگاه‌های بزرگ اروپایی را به تن کند. کاری که راموس در این بازی انجام داد، شگفت‌انگیز بود. رونالدو اما حتی در روز نیمکت‌نشینی نیز بسیار مورد توجه قرار داشت. تقریبا هیچ نیمکت‌نشینی در جام نبوده که این چنین مورد توجه دوربین‌ها قرار بگیرد. عکاس‌ها از همان شروع بازی به شدت روی کریس زوم بودند و دوربین‌ها بارها چهره او را به تصویر کشیدند. کریس در زمان ورود به زمین نیز

برد پر گله پرتغال در روز نیمکت‌نشینی کاپیتان کریس رفت، راموس آمد!

عامل پیروزی پر تغال در این‌نبرد بود. نکته جالب اینکه همزمان با درخشش این پسر ۲۱ ساله، ستاره ۳۹ ساله خط دفاعی پر تغال هم در این نبرد موفق به گلزنی شد. پپه در همین بازی دومین گلزن مسن تاریخ جام جهانی لقب گرفت و با گلزن قبلی این تیم روبه‌روی سوئیس، ۱۸ سال اختلاف سنی داشت! با این نمایش رویایی از گونسالو، دیگر بعید به نظر می‌رسد که رونالدو به ترکیب اصلی تیم برگردد.

شاید اگر او در این بازی یک نمایش معمولی داشت، کریس خیلی زود دوباره فیکس می‌شد اما به نظر می‌رسد که تا پایان حضور رونالدو در این تورنمنت، کریس دیگر به ترکیب اصلی بر نمی‌گردد. رونالدو به دلیل عدم مشارکت در پرس بالایی زمین پر تغال، از ترکیب اصلی تیم خارج شد و این کار، موجب شد تحرک بیشتری به این تیم اضافه شود. این

تصمیم نتیجه بسیار خوبی برای تیم داشت و موجب شد پر تغالی‌ها با یک نمایش شناور و مبتنی بر دوندگی، به راحتی حریف را شکست بدهند. این یکی از بهترین نمایش‌های فردی جام بود که به خلق «دومین» برد یک طرفه این مسابقه‌ها ختم شد. پر تغال با این نمایش نشان داد که یک مدعی بسیار جدی برای بردن این جام به شمار می‌رود و می‌تواند تا دیدار فینال نیز بخشی از این رقابت‌ها باشد.

گونسالو راموس در حالی در این نبرد هت‌تریک کرد که اولین حضور ثابتش در یک بازی جام جهانی را پشت سر می‌گذاشت. قبل از او فقط میرو کلوزه در جام جهانی ۲۰۰۲

آریا طاری

نیمکت‌نشینی رونالدو در پر تغال، اتفاقی بود که شاید هواداران فوتبال را شگفت‌زده کرد اما بسیاری از طرفداران تیم ملی پر تغال انتظارش را داشتند. چرا که در یک نظرسنجی در روزنامه مشهور آبول، ۷۰ درصد پر تغالی به نیمکت‌نشینی رونالدو در جام جهانی رای داده بودند. فرناندو سانتوس نیز به این تصمیم احترام گذاشت و رونالدو را از ترکیب اصلی تیمش بیرون برد. نتیجه این تصمیم، یک نمایش رویایی برای پر تغال و زدن ۶ گل توسط این تیم به سوئیس بود. شاید کمی تلخ باشد اما به نظر می‌رسد که دیگر باید بپذیریم تیم ملی پر تغال بدون کریس، تیم بهتری خواهد بود!

■ ■ ■

شاهکار گونسالو راموس در جریان بازی سوئیس و پر تغال، همه هواداران جام جهانی را به وجد آورد. او تبدیل به اولین بازیکنی شد که در این جام موفق به ثبت هت‌تریک می‌شود. راموس دومین گلزن جوان تاریخ پر تغال در جام جهانی شد و همچنین توانست بعد از اوزبئو، تبدیل به دومین بازیکن تاریخ پر تغال شود که در مراحل حذفی جام جهانی هت‌تریک کرده است. او کاری را انجام داد که حیرت‌آور به نظر می‌رسید و هر سه گلش نیز به زیبایی وارد دروازه سوئیس شد. او اصلی‌ترین

چهره به چهره

اسپانیا، شایسته خداحافظی با جام

پاسکاری تا مرگ!

آریا ره‌نورد

شاید کمی بی‌رحمانه به نظر برسد اما حذف تیم ملی اسپانیا از رقابت‌های جام جهانی، سزاوارانه بوده است. این تیم یک نمایش عالی جلوی کاستاریکا داشت و روبه‌روی این حریف هفت بار به گل رسید اما بعد از آن در هیچ بازی دیگری نقض نشان نداد. تیم اثریکه روبه‌روی آلمان، برتری‌اش را از دست داد، مقابل ژاپن شکست خورد و برابر مراکش نیز موفق به زدن هیچ گلی نشد تا در پنالتی‌ها شکست بخورد. سوال کلیدی اما اینجاست که چه دلیلی برای رقم خوردن این نتایج تلخ در این تیم وجود دارد؟

پاس، پاس و دوباره پاس. این خلاصه بازی‌های تیم ملی اسپانیا در جام جهانی بوده است. تیمی که به طور متوسط در هر بازی ۸۰۰ پاس داده اما به ندرت توانسته از موقعیت‌هایش به خوبی استفاده کند. شاید آنها همین حالا به عنوان یکی از بهترین خطوط حمله جام شناخته شوند اما این آمار تنها به دلیل رویایی با کاستاریکا و زدن هفت گل به این تیم خلق شده است. اگر آن نبرد را کنار بگذاریم، خواهیم دید که اسپانیا روبه‌روی آلمان، ژاپن و مراکش فقط دو گل زده و هرگز هم برنده نشده است. این تیم با وجود پاسکاری‌های مداوم و تسلط به بازی، موقعیت‌های زیادی به وجود نیاورده و در گلزنی بسیار ضعیف نشان داده است.

نمایش اسپانیا در این تورنمنت ناامیدکننده بوده و حالا انتقادها از اثریکه نیز شدت گرفته است. اولین موضوع به فهرست او برای تیم ملی مربوط می‌شود. این مربی، چهره‌ای مثل تیاگو را برای انتقال بازی در خط هافبک به اراد دعوت نکرده

اتفاق روز

خداحافظی هزاراد با شیاطین سرخ

دیگر «جادو» نمی‌کرد!

بعد از روبر تو مارتینز، قربانی دوم حذف تلخ بلژیک از دور گروهی جام جهانی هم پیدا شده است. در بین همه ستاره‌های تیم ملی بلژیک، ادن هازارد اولین بازیکنی است که رسماً با بازی‌های ملی وداع کرده است. او در تصمیم تازه‌اش اعلام کرده که از این پس دیگر در رده ملی به میدان نمی‌رود و رسماً به دوران حضور در ترکیب شیاطین سرخ پایان می‌دهد. خیلی‌ها توقع داشتند جام جهانی ۲۰۲۲ قطر به زمانی برای بازگشت هازارد به فرم خوب تبدیل شود اما این اتفاق هرگز نیفتاد و یک تلخی بی‌پایان، جای همه چیز را گرفت.

هازارد در سال ۲۰۰۸ برای اولین بار به تیم بزرگسالان بلژیک دعوت شد. جالب اینکه به خاطر هفت سال حضور در فرانسه، استعدادیاب‌های فرانسوی به دنبال این بازیکن بودند اما این اتفاق رخ نداد و او همیشه تاکید داشت که هرگز حاضر نیست به جز بلژیک، برای تیم ملی دیگری فوتبال بازی کند.

تورس از کم‌ترین موقعیت‌ها بیشترین استفاده ممکن را می‌بردند و به خوبی برای تیم‌شان فرصت می‌ساختند. حتماً به یاد دارید که اسپانیا چطور با حداقل گل در سال ۲۰۱۰ قهرمان جهان شد. تیمی که معمولاً در هر بازی نهایتاً یک گل می‌زد.

حالا اما چنین بازیکنانی در اسپانیا دیده نمی‌شوند.

فران تورس، آسنسیو یا حتی آنسو فاتی، نفراتی نیستند که بتوانند یک تنه مسیر بازی‌های بزرگ را به سود تیم خودشان تغییر بدهند. اسپانیا اساساً فاقد چنین مهاجمانی است. در نتیجه انتظار می‌رود که این سبک بازی را رها کند و به سراغ سبک دیگری برود. حتی در اجرای این سبک نیز، اسپانیا نیاز به نفرات به مراتب با کیفیت‌تری دارد. البته که اگر ژاوی و اینیستادر تیم باشند تیکی تاکا جواب می‌دهد اما با نفرات فعلی این سبک بازی بیشتر شبیه یک تیک تاک بی‌روح و ناامیدکننده است. البته که پدروی و گاوی، استعدادزادی دارند اما هنوز به سطحی نر سیده‌اند که بتوانند در خط هافبک به خوبی ژاوی‌است شوند.

بارسای اثریکه تیم درخشان و سرگرم‌کننده‌ای بود. چرا که او در خط هافبک ستاره‌های بی‌نظیری داشت و در خط حمله با حضور مسی، سوارز و نیمار از مثلث رویایی ام‌اس‌ان استفاده می‌کرد. اسپانیای این مربی اما بدون داشتن آن ابزار، قصد دارد همان نوع فوتبال را پیاده کند. اتفاقی که به نوعی غیر ممکن خواهد بود. اثریکه باید کمی انعطاف پذیر تر شود. این کار مهمی است که او حتماً باید انجام بدهد. در غیر این صورت جایگاهش در تیم ملی به خطر خواهد افتاد. اگر او نتواند سبک فوتبال اسپانیا را عوض کند، پاسکاری‌های نفرات این تیم تا لحظه مرگ در این تیم ادامه خواهد داشت! این سبکی نیست که اسپانیا را به موفقیت برساند. این دیگر حتی یک سبک مدرن در فوتبال هم نیست. آنها به جای این عطش همیشگی برای ارسال پاس، باید کمی بیشتر بدونند، پرس کنند، توپ بگیرند و موقعیت بسازند. هواداران اسپانیا هم چشم‌انتظار تیم جذاب‌تری هستند. تیمی که به همین سادگی بازی‌اش در جام جهانی گره نخورد و بتواند شرایط را به سود خودش تغییر بدهد. تیمی که بلد باشد از چالش‌های سخت و موانع بزرگ عبور کند و پشت اولین دیوار، باقی نماند.

از حدانتظار در این رقابت داشت. این شاید بهترین سال دوران فوتبال این بازیکن هم بود. کسی که در چلسی به یک اسطوره تبدیل شده بود اما در ترکیب رئال مادرید، موفق ظاهر شد و بعد از آن انتقال، همه چیز برایش تیره و تار شد. رفتن به رئال انگار بزرگ‌ترین رویای ادن بود و بعد از حضور در این تیم، او اصلاً از خودش مراقبت نکرد. درست شبیه کسی که بعد از رسیدن به یک آرزو، دیگر انگیزه‌ای برای ادامه دادن ندارد.

هازارد در رئال درگیرافت، اضافه وزن و مصدومیت شد و هیچ‌وقت نقش یک ستاره را در این تیم بازی نکرد. این فرم بد در یورو ۲۰۲۰ هم ادامه داشت و هازارد و تیمش اصلاً نتوانستند در این مسابقه‌ها بدرخشند. حالادر جام جهانی ۲۰۲۲ عملاً هشدار پایان نسل طلایی بلژیک به صدا درآمد. از بین این نفرات، احتمالاً بعد از هازارد نیز نوبت وداع بافر توگن و آلدروایرلد می‌شود و شاید حتی لو کاکو نیز تیم ملی را ترک کند.

از بین ستاره‌های نسل طلایی، فعلاً فقط دی بروینه و کورتوا به ماندن در ترکیب تیم ملی بلژیک ادامه می‌دهند. این تیم بیشتر از هر زمان دیگری به یک تغییر نسل سریع و انفجاری نیاز دارد.

و بازیکنان متوسط‌تری را فراخوانده است. عدم دعوت از سرخیوراموس برای نظم دادن به قلب دفاع و قرار دادن آسنسیو در مرکز خط حمله، تصمیم‌هایی هستند که به شدت قابل بحث به نظر می‌رسند. تصمیم‌هایی که حالا آینده کاری اثریکه را در اسپانیا با چالش روبه‌رو کرده‌اند.

هضم این نمایش‌های بد زمانی سخت‌تر می‌شود که به یاد یوریوم این تیم در یورو چه تیم خوبی بوده و چه نمایش‌های خوبی در این جام داشته است. افت نسبی بازیکنانی مثل پدروی و همچنین تجربه کم هافبکی مثل گاوی، موجب شده که پاس‌های عرضی در ترکیب تیم ملی اسپانیا اصلاً خطرآفرین نباشند. بازیکنان این تیم مدام به هم پاس می‌دهند و هیچ موقعیتی نمی‌سازند. این تیم حتی از پس مراکش نیز بر نیامده است. در چنین شرایطی، این اسپانیا در صورت برخورد با پر تغال یا روبه‌رو شدن با فرانسه و انگلیس، کاملاً آماده تحقیر شدن بود.

چرا این روش اسپانیا قبلاً جواب می‌داد و حالا جواب نمی‌دهد؟ دلیل این اتفاق را باید در خط حمله تیم جست‌وجو کرد. در یورو ۲۰۰۸، جام جهانی ۲۰۱۰ و یورو ۲۰۱۲، این تیم مهاجمان درجه یکی داشت. چهره‌هایی مثل داوید ویا یا فرناندو

اولین خاطره تلخ این بازیکن در بلژیک، از دست دادن شانس صعود

به رقابت‌های یورو ۲۰۲۰ بود، با این حال او به همراه ستاره‌های پرشمار بلژیک خودش را به جام جهانی ۲۰۱۴ رساند. آنها اما به موفقیتی در این جام نرسیدند و از تورنمنت کنار رفتند. هازارد و تیمش در یورو ۲۰۱۶ هم به ولز باختند و نتوانستند راهشان را به طرف نیمه‌نهایی هموار کنند.

ادن در این تورنمنت توانست در غیاب کمپانی در یک مسابقه، بازوبند کاپیتانی تیم ملی بلژیک را به بازو ببندد. بهترین نمایش‌های ملی هازارد در لباس تیم ملی، به جام جهانی ۲۰۱۸ مربوط بودند. جایی که این بازیکن سستاره بی‌چون و چرای تیمش بود. تیمی که حتی برزیل را هم شکست داد و متقدrane در بین چهار تیم نهایی تورنمنت قرار گرفت.

هازارد بدون هیچ شکي، یکی از بهترین نفرات این جام به حساب می‌آمد و عملکردی فراتر

